

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Expositio Propositionum Damnatarum

Didacus <ab Aragonia>

Venetiis, 1728

Propositiones Damnatae ab eodem Alexandro VIII. Feria 5. die 7.
Decembris 1690.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42653

& prohibendam esse, sicuti damnat, & prohibet, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in jure expressis. Secundam Thesim, seu Propositionem declaravit scandalosam, temerariam, piarum aurium offensivam, & erroneam, & utilitalem damnandam, & prohibendam esse, sicuti damnat, & prohibet; ita ut quicumque illam docuerit, defenderit, ediderit, aut de ea etiam disputaverit publicè, seu privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quocumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Põntifice absolvi.

Insuper districtè in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christi fidelibus, cujuscunque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima notadignis, ne prædictam Thesim, seu Propositionem ad praxim deducant.

Propositiones Damnatae ab eodem

ALEXANDRO VIII.

Feria 9. die 7. Decembris 1690.

1. **I**N statu naturæ lapsæ ad peccatum formale, & demeritum sufficit illa, libertas, qua voluntarium, & liberum fuit in causa sua, peccato originali; & libertate Adami peccantis.

v. Peccatum.

2. Ta-

2. Tametsi detur ignorantia invincibilis
juris naturæ, hæc in statu nature lapsæ ope-
rantem ex ipsa, non excusat a peccato for-
mali. v. Ignorantia.
3. Non licet sequi opinionem, vel inter
probabiles probabilissimam. v. Opinio.
4. Dedit semetipsum pro nobis oblatio-
nem Deo. nō pro solis electis, sed pro omn-
ibus & solis fidelibus. v. Mors Christi.
5. Pagani, Judæi, Hæretici, alique hu-
jus generis nullum omnino accipiunt a Jesu
Christo auxilium, adeoque hinc rectè inferit
in illis esse voluntatem nudā, & inermem,
sine omni gratia sufficienti. Ibidem.
6. Gratia, sufficiens statui nostro, non
tam utilis, quam perniciosa est, sicut proin-
dè meritò possumus petere, à gratia suffi-
cienti libera nos Domine. v. Gratia.
7. Omnis humana actio deliberata est Dei
dilectio, vel mundi, si Dei, charitas Patris
est, si mundi, concupiscentia carnis, hoc
est, mala est. v. Actio humana.
8. Necessè est infidelem in omni opere
peccare. v. Fides.
9. Revera peccat, qui odio habet pecca-
tum merè ob ejus turpitudinem, & discon-
venientiam cum natura rationali sine ullo
ad Deum offensum respectu. v. Attritio.
10. Intentio, qua quis detestatur malum,
& prosequitur bonum, merè ut Cœlestem
obtineat gloriam, non est recta, nec Deo
placens. Ibidem.
11. Omne quod non est, ex fide superna-
turali, quæ per dilectionem operatur
peccatum est. v. Fides.
12. Quando in magnis peccatoribus defi-
cit omnis amor, deficit etiam fides, & etiam
si videatur credere, non est Fides Divina,
sed

sed humana.

Ibidem.

13. Quisquis etiam æternæ mercedis intuitu Deo famulatur, charitate si carverit, vitio non caret, quoties, intuitu licet beatitudinis operatur.

v. Attritio.

14. Timor gehennæ non est supernaturalis.

Ibidem.

15. Attritio, quæ gehennæ, & pœnarum metu concipitur, sine dilectione benevolentia Dei propter se, non est bonus motus, ac supernaturalis.

Ibidem.

16. Ordinem præmittendi satisfactionem absolutioni, induxit non politia, aut institutio Ecclesiæ, sed ipsa Christi lex, & præscriptio, natura rei id ipsum quodammodo dictante.

v. Absolutio.

17. Per illam praxim mox absolvendi, ordo pœnitentiæ est inversus.

Ibidem.

18. Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti pœnitentiæ, etiam si eam plurimorum hominum sustentet auctoritas, & multi temporis diurnitas confirmet, nihilominus ab Ecclesia non habetur usu, sed abusu.

Ibidem.

19. Homo debet agere tota vita pœnitentiam pro peccato originali.

v. Peccatum.

20. Confessiones apud Religiosos factæ, pleræque vel sacrilegæ sunt, vel invalidæ.

v. Confessio.

21. Parochiani possunt suspicari de mendicantibus, qui eleemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua pœnitentia, seu satisfactione; ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis. Ib.

22. Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætendunt,

ante-

antequam condignam de delictis suis penitentiam egerint. v. Communio.

23. Similiter arcendi sunt à Sacra Communionem, quibus nondum inest amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expers.

Ibid.

24. Oblatio in Templo, quæ fidebat à B. V. Maria in die Purificationis suæ per duos pullos columbarum, unum in holocaustum, & alterum pro peccatis, sufficienter restantur, quod indiguerit purificatione, & quod Filius, qui offerebatur etiam macula Martis maculatus esset, secundum verba legis. v. Oblatio.

25. Dei Patris Sedentis Simulacrum nefas est Christiano in Templo collocare.

26. Imago, quæ defertur Mariæ, ut Mariæ, vana est. v. Laus.

27. Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, prætermisissis illis: Ego te baptizo. v. Baptismus.

28. Valet Baptismus collatus à Ministro, qui omnem ritum externum, formamque baptizandi observet, intus vero in corde suo apud se resolvit: non intendo facere, quod facit Ecclesia. Ibidem.

29. Futilis, & toties convulsa est assertio de Pontificis Romani supra Concilium Oecumenicum auctoritate, atque in fidei questionibus decernendis infallibilitate.

30. Ubi quis invenit doctrinam in Augustino clarè fundatam, illam obsoletè potest tenere, docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.

31. Bulla Urbani Octavi, In Eminenti, est surreptitia. v. Bulla Qui-

Quibus maturè consideratis idem Sanctissimus itatuit, & decrevit.

TRiginta, & unam supradictas Propositiones, tanquam temerarias, scandalosas, male sonantes, injurias: hæresi proximas, hæresim sapientes, erroneas, schismaticas, & hæreticas respectivè, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, & prohibet; ita ut quicumque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsam impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquàm in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper distinctè in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christi fidelibus, cujuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, nè prædictas Opinioniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

D E C R E T U M.

*Super actu attritionis, qua concipitur ex metu
Gebenna excludens voluntatem peccandi
cum spe veniæ ad impetrandam gratiam
in Sacramento Penitentia.*

Sanctissimus D. N. Alexander. Papa
VIII. cum acceperit non sine gravi ani-
mi